

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 10. september 2007
Kontor: Sundhedsstatistik
J.nr.: 2007-1182-73
Sagsbeh.: CHA
Fil-navn: Dokument 1

Besvarelse af spørgsmål nr. 673 (Alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 15. august 2007

Spørgsmål 673:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke initiativer, der kan tages så ikke enhver kan kalde sig alternativ behandler, og dermed foretage behandling der kan medføre en forværring af den enkeltes sygdom."

Svar:

Titlen som alternativ behandler er ikke beskyttet, hvilket betyder, at enhver kan markedsføre sig som alternativ behandler.

Markedet for alternativ behandling og alternativ medicin er i dag reguleret gennem tre love, nemlig autorisationsloven, lov om markedsføring af sundhedsydelser og lov om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere. Nedenfor gennemgås lovgivningen.

Lov om autorisation af sundhedspersoner og sundhedsfaglig virksomhed

Det fremgår af lov om autorisation af sundhedspersoner og sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven) § 73, at enhver kan behandle syge. Man må dog ikke ved sin behandling udsætte nogens helbred for påviselig fare. Brud på denne bestemmelse straffes i henhold til autorisationslovens § 87 med op til fire måneders fængsel under normale omstændigheder eller op til et år under skærpede omstændigheder, eksempelvis ved gentagen overtrædelse. Det betyder, at en alternativ behandler kan straffes, såfremt der er påviselig fare for patientens helbred ved den behandling, som den alternative behandler har udført. Der skal være tale om en konkret fare og påviselig fare - ikke blot en teoretisk mulighed herfor.

Som undtagelse til § 73 skal nævnes autorisationslovens § 74, hvoraf fremgår de behandlinger, som er forbeholdt læger at udføre. Overtrædelse af denne bestemmelse er ligeledes strafbelagt i henhold til autorisationslovens § 87. Endvidere er undtaget til § 73 de forbeholdte virksomhedsområder for autoriserede sundhedspersoner, som fremgår af autorisationslovens § 47, stk. 3, (tandlægevirksomhed), § 52, stk. 3, (kiropraktvirksomhed), § 55, stk. 3, (jordemørvirksomhed), § 64, stk. 3 (klinisk tandteknikvirksomhed), § 65, stk. 3, (tandplejervirksomhed), § 67, stk. 3, (optikervirksomhed) og § 68, stk. 3, (kontaktlinseoptikervirksomhed).

Lov om markedsføring af sundhedsydelser

Markedet for alternativ behandling er desuden reguleret af lov om markedsføring af sundhedsydelser fra 2003. Det fremgår af lovens § 2, stk. 1, at angivelser i markedsføring for sundhedsydelser ikke må være urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde. Sundhedsstyrelsens tilsyn med lovens overholdelse, jf. lovens § 4, fungerer ved, at styrelsen vurderer annoncer og øvrig reklame, som styrelsen gøres bekendt med via anmeldelser, ligesom styrelsen af egen drift tager sager op.

Når Sundhedsstyrelsen vurderer, at en annonce eller andet informationsmateriale er i strid med lov om markedsføring af sundhedsydelser, skriver Sundhedsstyrelsen til annoncøren. Her informeres specifikt om, på hvilke punkter den konkrete markedsføring på det foreliggende grundlag findes at være i strid med loven. Samtidig informeres annoncøren om, at styrelsen ved fortsat uændret annoncering vil overveje at sende sagen til politiet med anmodning om at rejse tiltale mod pågældende annoncør. I tilfælde af manglende reaktion på styrelsens udtalelse vil styrelsen anmode politiet om at rejse tiltale. Overtrædelse af loven og bekendtgørelsen til loven er sanktioneret med bøde.

Lov om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere

I 2004 vedtog Folketinget lov om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere, hvormed man indførte den *brancheadministrerede registreringsordning for alternative behandlere*, den såkaldte RAB-ordning. Formålet med RAB-ordningen er at give brugere af alternativ behandling en bedre mulighed for at kunne identificere alternative behandlere, der opfylder en række faglige og uddannelsesmæssige krav, idet de registrerede alternative behandlere får en eneret til at benytte titlen registreret alternativ behandler (RAB). Kravene er fastsat af den forening, som den alternative behandler er registreret i, idet der dog i lovgivningen bl.a. er stillet minimumskrav vedrørende den uddannelsesmæssige baggrund og foreningens regelsæt for god klinisk praksis.

Sundhedsstyrelsen kan til enhver tid tilbagekalde en forenings godkendelse til at registrere alternative behandlere. Det skal i øvrigt bemærkes, at Sundhedsstyrelsen ved sin godkendelse ikke anerkender den pågældende behandlingsmetodes evne til at helbrede sygdomme.

Baggrunden for at udarbejde loven om brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere var at finde en alternativ løsning til at autorisere eller offentlig godkende enkelte grupper af alternative behandlere.

En løsning med at autorisere eller offentlig godkende enkelte grupper af alternative behandlere ville forudsætte, at alle de alternative behandlingsmetoder ville skulle gennemgås, herunder for hver enkelt behandlingsform at tage stilling til omfanget af uddannelser, jf. statusrapport 1987 og 2001 fra Sundhedsstyrelsens alternative Råd for alternative behandlere. Dette blev ikke vurderet praktisk gennemførligt.

Sammenfatning

Sammenfattende er det Indenrigs- og Sundhedsministeriets vurdering, at der på det alternative område findes de regler, som sikrer en overordnet regulering af området, og en mere detaljeret regulering ville være uhenigtsmæssig.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er af den opfattelse, at den risiko, der for patienten er forbundet med at gå til en alternativ behandler, generelt er ringe og varetages i tilstrækkelig grad af den eksisterende lovgivning.

Hertil kommer, at Sundhedsstyrelsen siden 1985 har haft en formaliseret kontakt til alternative behandlere gennem "Sundhedsstyrelsen kontaktorgan vedrørende alternative helbredelsesmetoder/midler". I 1993 blev dette kontaktråd ændret til "Sundhedsstyrelsens Råd vedrørende alternativ behandling".

Af rådets kommissorium fremgår, at rådet er det overordnede, centrale samarbejdsforum mellem myndigheder og alternative behandlere, repræsenteret via respektive paraplyorganisationer. Rådet skal være forum for gensidig orientering om nye love, regelsæt og udvikling inden for området, og arbejde for at højne fagligheden i den alternative behandlerbranche samt drøfte integrering af alternativ behandling i det etablerede sundhedsvæsen.